

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
 öt hasábos posztos 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többiában megjelölt hirdetéseknek külön díjtétel van. Helyi hirdetések minden sorát 20 kr. Nyitási költségek minden sorát 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitási költségeknek egyúttal a kiadó irodában vételnek fel. Az előfizetési díj a hirdetésnek a kiadó irodájába, a lap szemlélt részére tartozó költségeknek a szerkesztésért irodába csatolandó.
 megújultára léna-ház 1704. szám alatt

Előfizetési feltételek:
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre . . . 10 frt.
 Félévre . . . 6 " "
 Negyedévre . . . 2 " " 60 kr.
 Egy órára . . . 1 " "
 Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Istra nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Leleplezések.

Debreczen, szept. 11.

Épen most midőn az osztrák-magyar monarchia külügyminisztere Bismarck hercegnek járt s mint a közvélemény sejtí, nem pusztán udvarias látogatás végett; — midőn más részről ő felsége galicziái utazása, a fényes és zajos ünnepek Krakkóban, a fejedelem iránti ragaszkodás és hűség mellett a lengyel nemzeti szellem hatalmas nyilatkozatai mintegy tüntetőleg hangzottak észak felé, — épen most olvassunk egy nem csekély mértékben érdekes és meglepő leleplezést a német lapokban.

Varnbüler, a német birodalmi gyűlés tagja, egyike Bismarck legbizalmasabb embereinek, a napokban ludwigsburgi választóihoz intézett beszédében így adta elő a múlt évben kötött német-osztrák-magyar szövetség keletkezését:

Abban az időben, mikor a birodalmi gyűlés elé terjesztette a német kormány a hadsereg szervezéséről szóló novellát, hivatalosan tudta, hogy Oroszország két mértőldre a német határtól harcászék sereget állított fel, úgy hogy két nap alatt Breslau mellett 300.000 embert küldhetett át a német határon. Franciaországban ajándékot tett Oroszországnak, hogy hajlandó Németország ellenében támadó szövetséget kötni és nyomban érvényesíteni, minthogy megengedte Németországnak, hogy Ausztria-Magyarországnak megajánlja Boszniát és Herzegovinát. Ezt az ajánlatot Párisba küldte az orosz kormány. Waddington pedig elküldte Bismarck hercegnek Gasteinba. Bismarck herceg rögtön megszakította a tárgyalást és Bécsbe utazott és az ilyen támadások ellenében megkötötte az ismeretes szövetséget.

Azóta mint tudjuk, a békeszerződés Waddington más kormány váltotta föl Franciaország ügyeinek vezetésében s ez a másik is épen a bukás szélén áll, szintén békeszerződésnek esvén áldoztul, úgy hogy már legközelebb újabb kormányra nyílik kilátás, mely talán elődeinél kevésbé lesz a föltétlen béke szeretetéről áthatva.

Aggasztónak kellene ezt tekintelnünk, ha nem tudnók, hogy az óhajtatól a cselekvésig igen messze még az ut s hogy monarchiánk és Németország szövetsége legbiztosabb záloga az európai béke fenmaradásának. Az egyedül álló német birodalom ellen tan meg merné kísértetni Franciaország a revanche politikát, valamint az egyedül álló osztrák-magyar monarchia ellenében is bátrabban merne föllépni a muszka armáry; de Közép-Európának ez egyesült két nagy hatalmú kikötmi senkire nézve sem lehet tanácsos.

Fenyegető oldala e szövetségnek

senkire nézve sincs. Sem Ausztria-Magyarország, sem Németország nem gondol hódító hadjáratokra. A vád, melylyel újabb időben ismét sürűbben találkozzunk külföldi, főleg francia lapokban, mintha Ausztria-Magyarország szemellenzős terjeszkedési vágyakat táplálna a Balkán félszigeten, csak muszka sugalmazások vizschanja. A mit Ausztria-Magyarország terjeszkedési vágyának neveznek, az semmi egyéb mint monarchiánk jogos és méltányos törekvése, hogy vasutak és kereskedelmi szerződészek által biztosítsa magának azon előnyöket, melyekre igényt tart, s melyeket meg nem szerzeni bitor mulasztás volna.

Hogy azonban Muszkaország e nagyon békés és jogos terjeszkedés sem tetszik, az nagyon érthető. De hogy külügyi kormányunk addig, míg ez uton halad, helyes uton jár, arról lassanként meggyőződik nálunk mindenki, ha csak szándékosan nem akar vak lenni.

A bécsi reichsrath.

Ugy hírlik, hogy a reichsrathot október hó 20-án nyitják meg.

Képviselőválasztások.

Vasmege s a ráv r i kerületében a képviselőválasztás határidejei f hó 22-ike, Maros-Vásárhelyen pedig f hó 20-ra tüzetett ki.

Az ellenzék hajba kap.

A „Magyarország” című habarékparti lapban a következő sorok láttak napvilágot: „A rosz nyelvek beszélik, hogy egy hirdtet szélbali agitátor 200 o. é. forint napi-díjért fizettet magának azért a fáradsáért, hogy a vidéken perczúrás szónoklatokat tart. Oicsóbbért nem izgat. És mert egy dunántúli város függetlenségi korihpeusai nem valának hajlandók 200 o. é. forintot küldeni a nagy férfunak; s mert ez a nagy férfi függetlenségi firmának egyáltalán nem hittelez: a jeles város szélbali népsége a minap apostol nélkül tüntetett.”

Erre a függetlenségi lapok doroggal, vasvillával rontanak a „M-g”-nak s követelik, hogy vakmerő vadját bizonyítsa be, mert különben így lesz úgy lesz . . . (már t. i. a mint ilyenkor szoktak).

A „M-g” erre mosolyogva azt feleli vissza, hogy ő csak olyan tréfát üzött, a minő a függetlenségi lapokban a politikai ellenfelekkel szemközt mindennapi.

Előmunkálati engedély.

Túrr István olasz kir. tábornok ur a közmunka- és közlekedési nagy. kir. miniszterünktől egy év tartamára előmunkálati engedélyt nyert a Dunát az Adriával egy Vukovártól Samaczig kiásandó csatorna útján és Samacztól a Száva és Kulpa folyók felhasználásával összekötő vizit tanulmányozására.

Az ipartörvény revizio tárgyalása küszöbén.

Debreczen, szept. 11.

A már rég idő óta és sok oldalról megindított üdös mozgalmak, s kiváltképen a magyar országos iparegyesület által megvitatt és elfogadott kész új ipar törvényjavaslat és annak meg a mult nyaron az országgyűléshez benyújtása folyán az ipartörvény revizio tárgyalása immár a szakminiszter elnöklete alatt ma igen fontos és országos érdekű értekezlet fog tartatni, mely értekezletre, a kereskedelmi és ipar kamarák felvannak szólítva, úgy kebelökből legalább egy kereskedőt és egy iparost küldjenek fel.

Nagy fontosságú és messze kiható horderevvel bíró kérdés és értekezlet ez, mert ezen értekezlet van hivatalra, hogy megvitassák és körvonalozza mindazon követelményeket, módokat és eszközöket, melyeknek majdan törvénybe iktatásával s foganatosításával a szerencsétlen 1872-iki ipartörvény hiányait, illetve: annak igen hátrányos, és az ipar gyors hanyatlását előidőző kártekon intézkedéseit megszüntesse, s helyökbé oly intézkedéseket gondoskodjak, melyek a mai kívánalmaknak megfeleljenek, és az ipar folytonos fejlesztésére és felvirulására szolgáljanak.

Iparos társaim legnagyobb része, és valószínűleg sokan mások is azt hiszik, hogy az ipar törvény leglényegesebb elvi kérdésénél — t. i. hogy valaki akar tanul valamit mesterséget akar nem; vagy ha tanult is, de magát nem képezte, még csak azzal sem, hogy bizony szamu evet mint segéd tapasztalatának öregrítésével eltöltött volna. — folytathatja korlátlanul azon iparagat, melyet magának kizemelt — már kiforrott, megtisztult és megállapított egyhangú nézetek képződtek, de azok csak csöndnek, mert — különösen a központban — nagyon sokan vannak még nagy befolyású egyének kik ideális eszméjökhoz, melyet tekintet nélkül a mi specialis viszonyainkra — külföldi, hol a gyár ipar urálja a kézműipart — hazaküldi átültetni igyekszik — ma is görcsösen ragaszkodnak és azt minden áron megvédni akarják, és az ipar törvényt ezen eszme és elv fenntartásával vélik megoldhatónak.

Sajátos gos hogy épen azon korban midőn minden pályán a czéiba vett tökéletesebb képzettség megszerzése szempontjából a pályabevégése megkezdettük p. o. a jogászoknak eddiggi 3 év helyett 4 évig kell tanulni, és 2 év helyett 3 évig kell ügyvéd mellett gyakorolnoki, tudtommal a mérnöki pályán is 1 évet megtöltötték vagy megakarják töltani a tanfolyamot; az állami tanár képezésében szinte tervbe van véve 3 évi tanfolyamnak 4 évre való felnevelése; sőt napjainkban mindinkább nagyobb tért nyer azon szükségérzet is, hogy a közigazgatási hivatal elnyerhetése is bizonyos meghatározott qualificatiótól téssek függővé, ilyen korban mondom, az iparra nézve, mintha az az ország közművelésének vagy gazdaságának jelenléte emelésére és felviragozására számba vehető tényező se volna — sokan a fentebb elisort körlimények figyelmen kívül hagyása mellett, az ipar törvényt hibás és káros alapelveinek fenntartásával akarják megoldani hogy az fattyu kibajtsait továbbra is nevelje, s szaporítsa azoknak már is nagyra nőtt számát kik a tanulói időszakot bevégezvén, az ipar tendenciájához hűtlenül — csak kevesek kivételével — állig lépnek ki szük körtökből önképzés és tapasztalati szerzés végett, hanem e helyett egy pár év lefolyása után, többnyire érletlen ésszel tapasztalat, világ ismeret hiányában, egy iparjegy váltása mellett felcsapnak önálló

embernek és megcsalódosdván, rossz idők bekövetkeztével családjuk fenntartásának östönéből egyik a másiknak a szájából igyekszik a kenyeret kivenni és legtöbb helyen nem vart gyorsasággal beköszönt a szegénység és nyomor és így szaporodnak a proletárok (és elégletlenek).

Ezen egyének, kik sem berendezett üzlettel sem szakmájokban a legprimitívebb képességgel sem bírnak, képtelenek tanonczaikat szakszerű oktatásban részesíteni és így az ipar, mely az ország közvagyonosodásának és erejének legkiválóbb tényezője — a nyugati államokban annak tartatik — folyton hanyatlik. Az iparszabadság korlátlanúsága mellett a „Pester Lloyd” már is állást foglal. Ily jelenségek mellett nekünk iparosoknak is résen kell lennünk és minden kínaihoz alkalommal fennen kell hangoztatnunk érdekeinket melyek az országéval azonosak.

Reményem és meg vagyok győződve arról, hogy az egyetemes gyűlésre felküldött kamarai tag urak nem fogják megengedni, hogy az országos iparegyesület által kidolgozott, minden oldalról behatóan megvitattot, a kor kívánalmait és hazánk viszonyaihoz átalakított törvényjavaslat lényegéből kiforgatassék.
Saril Ede.

Az államrendőrség szervezése.

Budapest, szept. 10.

A kormány a jövő ősleszak elején az államrendőrség szervezése iránt törvényjavaslatot fog a képviselőház elé terjesztetni. E törvényjavaslat értelmében az erdélyi és horvátországi csendőrség mintájára egész Magyarország egy szolgálati tekintetben a honvédelmi miniszternek alárendelt csendőrtisztlet fog felállítani, melynek feladata lesz ország-szerte a közbiztonsági szolgálatot végezni.

Miután a magyarországi összes csendőrség számára megkiváltató iskolázott személyzet nincs még, e csendőrség fokozatosan egyik kerületből a másikba fog átterjesztetni olyformán, hogy az egyes csendőrségi kerületek a jelenlegi honvédségi kerületek területének megfelelően fognak kikerekíteni. Az I. kerület — parancsnokság Kolozsvárt, — Erdély, II. kerület — parancsnokság: Székelyhegy, Szeged, Bács, Temes, Torontál, Krassó, Szörény, Csanád és Osongrád megyék fogják képviselni. Az utóbbi (II.) kerületben az államrendőrség illetve a csendőrség már 1881. január 1-én élethe fog lépni.

Hogy a csendőrség számára elegendő anyag nyeressek, a képviselőház elé törvényjavaslatot fog terjesztetni, mely meghatározza azokat a módokat, melyek mellett a sorkötéses legénység a honvéddahadseg helyett a csendőrségi testületek fog besoroztatni; e törvényjavaslat értelmében a csendőrségnek töltött szolgálatidő a hadköteleseknek kétszeresen fog beszámítatni.

A vasuti árufuvarozások körüli viszálesek megszüntetése.

Az sradi kereskedelmi és iparkamara a nagyméltóságú magyar királyi földmívelés ipar és kereskedelmi miniszterünknak meghagyásából egy jelentést terjesztett fel, melyben midőn egyrészt a gabonának vasuti fuvarozása körül tapasztalt viszáleásokat elősorolja, másfelől felelmiti azok módokat, melyek ezen viszálesek megszüntetésére alkalmasak.

Ezen felterjesztés másolata a nagyméltóságú magyar királyi kereskedelmi miniszterium által ezen kereskedelmi és iparkamarához oly

felhívással küldetvén le, hogy annak egyes pontjaira nézve felmerülő észrevételeit és általában a vasuti árufuvarozás körüli tapasztalatait az esetleges kellőleg indokolt indítványokkal együtt mielőbb terjessze fel, erről az érdekeltek azon megjegyzéssel értesítetnek, miszerint a kamara szívesen fogadja mindenkinél idevonatkozó közleményeit, egyszerűen felkéri az egyes érdekelteket hogy a kérdés ügyre nézve észrevételeiket, tapasztalataikat és javaslataikat írásba foglalva legkésőbb folyó hó 15-ig a kamara irodájába beküldeni és ez által a kamarát fontos feladatának helyes megoldásában támogatni sziveskedjenek.
 Debreczen, 1880. szept. 9-én.

A kereskedelmi és iparkamara.

Debreczeni löversenyek.

— Második nap —

Vasárnap délután 2 1/2 órákor. — Fél óránként új futás.

I. Debreczen város díja 100 darab cs. kir. arany.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. General Hope 3 é. p. m. Homespun
3. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

II. Kis Handicap 500 forint egyleti díj.

1. General Hope 3 é. p. m. Homespun
2. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. ap. Bois Rousset — Hope
3. T. B. Szövetség 2 é. p. k. Repkény
4. Gr. Sztáray János 2 é. p. k. Kisbaba ap. Cambuscon, a Crisis
5. Gr. Eszterházy Miklós 3 é. p. k. Luika Kisbaba; Palmyra és Surprise k.-ért.

III. 350 darab 10 frankos arany államdíj.

1. Baitazzi Aristid 6 é. sg. m. Tallós
2. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
3. Ugyanaz 3 é. p. m. Homespun
4. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. ap. Bois Rousset — Hope
5. Gr. Sztáray János 5 é. p. k. Dagmár
6. Kégl István 4 é. p. m. Confrater

IV. Welter-Track 150 darab 10 frankos arany államdíj.

1. Baitazzi Aristid ur 5 é. p. m. Nil Desperandum
2. General Hope 3 é. sg. m. Pista
3. Br. Bánffy György nev. Br. Bánffy Ádám 5 é. sg. m. Sarg-csikó
4. Gr. Sztáray János 5 é. sg. k. Altona
5. Kégl István ur 4 é. p. m. Confrater
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. ap. Bois Rousset-Hope

V. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

VI. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

VII. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

VIII. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

IX. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

X. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

XI. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

XII. Vízázarseny Handicap.

1. Blaskovits Ernő ur 3 é. stp. k. Bájos
2. Blaskovits Miklós ur 2 é. p. k. — Kedvencz
3. Ugyanaz 2 é. s. k. Gogó
4. Ugyanaz 4 é. p. k. Kedves
5. General Hope 3 é. p. m. Vadoncz
6. Gr. Zichy Béla 3 é. p. m. Bois Rousset-Hope

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

„Ó Hektor!”

„Tíz dollár jutalom! Kis, fehér öleb veszett vagy lopotot el. Fenti jutalomért kérek visszahozni Doubledee kisasszonyt, piac 188.”

„Igy Rozi, most fuss és ragaszd mind-m utcazagletre”, mondá nyomatkos olvasás után az elhízott Doubledee kisasszony szobalányához Rozioh, ki mellesleg, mint társalkodónő és szakácsnő is szerepelt. „Oh, Rozi, ez szívek nem lesz addig nyugta, míg csak nem doboghat.” — Rozi utra készült. „Oh, Rozi” siránkozók az ötven éves szűz, „oh hozd őt vissza nekem! Hektorom, Hektorom”, jagogott, vastag ujjait egymásba fonva, mely mütét nála a legnagyobb kétségbeesés symboluma volt, „mennyire vágyódhat urnód után, mily durva kezbebe kerülhetél!”

„Es csak arra gondolni is, hogy még meg is verhetik”, folytató Rozi.

„Oh Rozi, már hogy lehet ily kegyetlen”, sopánkodék a kövér kisasszony. „Szegény szívem, már a gondolatra is megszakad! Fuss Rozi, fuss, hogy kinjaitól szabadulhassak.”

Rozi futott, a hogy csak lábait bírták. Doubledee kisasszony a gazdag magányzó, elvesztett kegyence azra mellé lett és a tulajdonos hűjában a kéke-elyem vánkost cirógatá, melyet ő maga díszített fel aranyos fodrokkal és töltött meg finom pehelylél.

„Van-e még ily második lény is a földön?” jagogott tovább, „oly szép, okos, hű! Két lábnyira ugrik napernyőm fölé, apport-

roza szemüvegemet tok nélkül vagy azzal együtt, minden ranggal behozza a lapokat, mit a levelelőrdő a háztól alá tesz. Ha téiben hideg van, órákig elfekszik szegény, fagyos lábamon. Egyenesen tud ülni, tisztán ugatja: „kérem, kérem”, mormogja „köszönöm” utja, hogy egy nagyott hallo is megérti, — és ily gyöngyöt a kutyáknak, mely az „eb” névénél többre érdemes, én el tudtam vesztetni, miialat a templomban jöletét imádkoztam. Csak nem tévesztettem volna szem elől, most nem kelne érte reszketnem. De mért is nem engedék meg, hogy a kutyát mindenüvé vihesék! Oh, az én Hektorom, pogány neve dacára is jó, hű, kedély, melyet biztosabban vihetni templomba, mint oik sok ostoba gyermek New-Yorkból, kik csak zavarják az áhitatot. Legközelebbi ülésnél fogok is javaslatot benyújtani, mely szerint új viselőkre megvizsgált ebeket szabad legyen mindenüvé vinni.”

„Es a hölgy kiszámítá baráti körökben hány aláírója lehet majd e javaslatnak, midőn hírtelen betoppán Rozi egészen elikkadva a gyors futással.

De urnője nem soká engedé pihenni. I-mét a városba kellett mennie és megvizsgálni, hogy a fali ragaszok rendesen vannak-e elhelyezve s olvashatók-e. Aztán ismét visszasett a szegény megpróbált előbbi kétségbeesésébe.

Ezzelal heves csemetgyúrangatás ébreszté fel. Miután egyedül volt a házában, gondosan kidugta fejét a felső emeleti ablakon és elegáns urat vett észre, ki zsinórján tartá az oly keservesen megsíratott Hektorot. A menynyire azt két másznányi sulya engedé, gyorsan lerepült a lépcsőn és ajtóit nyitott. Örömtelt ugatás közt egymás karjaiban fedték a ke-

gyetlenül szétválasztottak, azaz a kutya ugatott és Doubledee kisasszony karjai közt tartá. „Oh uram”, mondá örömközközés közt és elébe nyujtá gyűrűkkel megrakott kezét, kérem bejönni, uram, hogy köszönnetem lerohassam.”

Minden ellenvetése dacára bezárta az ajtót és termébe vonta az elegáns gentlemant: „Beszéjje el, kérem, hol talált kegyenczemre”, könyörgött és bort, gyümölcsöt tett az asztalra és míg a becsületes taláó referált, görcsösen szorítá kedvelt barátját Hektorot szívére és borba mártott edességekkel hitalá.

„A kutya rendkívüli szépsége által figyelmemet magára vonta” — a nő reszketett örömben a dicseretnél — „és egyszerűen tomboltam haragomban, midőn itni láttam a gazkötőt, kik kötelem hurcolták az ellentálló ebet.” A szűz zokogott e szavak hallatára.

„Az okos eb pedig farkával csapdosott haragomban. Megszólitám a gonozokat és ő hajtandónak mutatkozott azt eladni. Szánalmam nem mérlegel é a magas árt, melyet kívántak és én megszabadítám a szegény állatot gyalázatos kizsoltól.” A ház urnője egyik kezével az idegen ur jobbát, másikkal pedig a kutya fehért talpát szorongatta. — Mindketten feljajdultak a hatalmas nyomás alatt. „Sajnálatomra az okos olvadón másnap, hogy nem maradtak tulajdonom. Midőn megtudtam, hogy elveszett kutyája Hektor névre ért és nyaklánczán is e nevet láttam bevéve, mindjárt azon meggyőződésre jöttem, hogy a szegény pára ellopott és nem jogos tulajdonom. Ez okból azonban elhoztam a tisztelt állatot, melyet oly rövid időn át is annyira megkedveltem.”

E mellett hízlelősen nyult Hektor után, de ez nem látsott méltányolni az ur érzelmeit és a hízlel őkezet megharapá a hölgy leg-

nagyobb bosszúságára. Köszönetnyilvánítások harsogtak meg a levegőt. Doubledee kisasszony kinyitá pénzes szekrényét és kérdé, mennyi adott ki a kedves uraság a szép átalatcskáért, hogy köszönettel visszafizethesse adóságát. De itt nem ért célt, mert az ur mitse akart arról hallani.

„Isten mentse attól, kisasszony, hogy e csekélységet még vissza is követeljem” protestált elene.

„Oh kedves uram”, kiáltá a testes szűz, csudálkozásában görcsösen lélegzetet keresve, „annyi jószág, annyi részvét, annyi fáradság — és még e mellett annyi kára is legyen? — soha!”

„De kérem, kisasszony!”
 „De kérem uram!”
 Huszu, nemes versenyyita után Jinkins ur — így hívták a nemes férfit — végre rászánta magát, csakhogy a kisasszonyt ne sértse — kiadott pénze elfogadására és még soká ábrándozott Doubledee kisasszony a nemes férfi önzetlenségé felett, kire erőltetni kellett a hetven dollárt.

„Nagyon erőltetni, oh Rozi”, végződött mindig szolozomája. De kérésre, hogy az idegen látogatásával tisztelje meg, nem teljesített.

Valahányszor csak csemetteket ajtánál, ő a nehezen várt vendék megjelenését remélte, de mindannyiszor csalódott.

Es mégis találkozott vele nemsokára csupa véletlenségből.

Az udonságok egy eseményt említtettek, melyek Doubledee kisasszonyt a kiállott aggodalom emlékezetében kétszeresen érdekeltek. Egy tolvajserg nyomára jöttek, mely valóságos kutyatolvajként telepedett meg, az ebeket nagyly illő jutalomért szolgáltatassá

